

เทศน์อบรมฆราวาส ณ วัดป่าบ้านตาด
เมื่อวันที่ ๒๒ พฤศจิกายน พุทธศักราช ๒๕๔๗

ช่วยโลกด้วยความพอ

(โรงพยาบาลศูนย์อุดร กราบขอเมตตาเครื่องเอกซเรย์ช่วยผ่าตัด ๑ เครื่องครับ)
เอาสิ่งใหม่ได้เลย บอกหมอว่าอันก็ได้ ทางโน้นไม่ต้องเป็นกังวลละนะ ทางนี้จะสั่งให้เลย
โรงพยาบาลศูนย์นี้ได้ช่วยมากจริงๆ ฟังแต่ว่าศูนย์เป็นไร มาทุกทิศทุกทาง จุดศูนย์กลาง
จึงได้ช่วยมากโรงพยาบาลอุดร เครื่องมือสำคัญๆ ทั้งนั้น เฉพาะอย่างยิ่งตานี้เรียกว่า
สมบูรณ์แบบเลยไม่ให้บกพร่อง เราเปิดอกเลย เครื่องมือทำตานี้อะไรบกพร่อง หรืออะไรที่
ควรจะช่วยไม่ให้รับซ่อม ถ้าซ่อมไม่ได้ให้สิ่งใหม่เราว่างใจเลย แล้วเครื่องมือทั้งหมดสำหรับ
เครื่องตานี้ หมอมีความต้องการอะไร มีความจำเป็นอะไรให้สั่งเลย ไม่ต้องมาขออนุญาต
จากเรา สั่งมาแล้วเครื่องมือมาถึงแล้ว หมอตรวจคุณภาพสมบูรณ์แล้วจึงค่อยส่งบิลไป ก็
ปฏิบัติอย่างนั้นเรื่อยมา พอส่งบิลมาถึงเราก็แน่ใจว่าทางโน้นเรียบร้อยแล้ว บิลมานี้บริษัท
ไหนๆ จ่ายเงินทางนั้นๆ เลย เอาละเข้าใจกันแล้ว สิ่งใหม่เลย ก็มีเท่านั้น

ต้นเหตุที่จะได้ช่วยโรงพยาบาลเกี่ยวกับเรื่องตาที่โรงพยาบาลศูนย์นี้ ก็เพราะตาเรา
ไปผ่าตัดที่กรุงเทพ พอไปผ่ามาแล้วเห็นคุณค่าของตา สว่างขึ้น มาอยู่ในวัดเพียง ๓ วันเท่านั้น
พูดตามความจริง นิสัยเราเป็นอย่างนั้นนี่นะ เอาจริงเอาจังมากว่าข้างนั้นเถอะ มาจากกรุงเทพ
มาถึงวัดได้ ๓ วันเข้าโรงพยาบาลศูนย์เลย เชิญหมอมามาประชุมกันเลยอย่างรีบด่วนเกี่ยวกับ
เรื่องตา เรบอกอย่างนี้เลย สรุปเลยว่าตานี้เราจะให้ทั้งหมด ให้สั่งได้เลย เครื่องมือตาให้
สั่งมาทั้งหมด แล้วหมอล่ะ ถ้าสั่งมาทั้งหมดนี้หมอมจะพร้อมไหม เวลานี้ยังไม่พร้อมเพราะ
เครื่องมือยังไม่มี เอา ถ้าได้เครื่องมือแล้วครบไหม ครบ ถ้างั้นเอาเลย เรียกว่าใส่กันตุมเลย
หมอครบ เครื่องมือให้ครบตั้งแต่บัดนั้นมาจนกระทั่งบัดนี้ ๒๕๓๐ นะเราไม่ลืม เราผ่าตาปี
๒๕๓๐ มาอยู่วัดได้ ๓ วันเข้าโรงพยาบาลเลย โรงพยาบาลศูนย์ ไปตกลงกันกับหมอเพราะ
เห็นคุณค่าของอันนี้

เพราะฉะนั้นโรงพยาบาลศูนย์เราจึงเรียกว่าสมบูรณ์เรื่องเครื่องมือตา เพราะเรา
พิจารณาไว้เรียบร้อยแล้ว คือให้หาอย่างสมบูรณ์ ไม่ต้องบอกเรา ไม่ต้องมาขออนุญาต
จากเรา ที่หมอเห็นสมควรในเครื่องมือตาแล้วให้เอาตามนั้นเลย ก็ปฏิบัติมาอย่างนี้ กับตึก
รวมเมตตาก็เหมือนกัน เราก็พิจารณาไว้หมด พอเสร็จแล้วอยู่ไม่กี่ปีแหละ มันสองชั้นมาขอ
เพิ่มอีกเป็นสามชั้น เอาช่างมาดูเขาบอกไม่ได้ แบบเขากำหนดไว้เพียงสองชั้น ทานน้ำหนัก

ได้เท่านั้น ตกงก็เลยไม่ได้ที่จะต่ออีกชั้นหนึ่ง เมื่อไม่ได้เราก็เลยปวารณาไว้ มีความจำเป็นอะไรจะสร้างอะไรขึ้นแถวนี้เราให้ทั้งนั้นๆ ตั้งแต่บัดนั้นมา ดึกมีความซำรุดทรุดโทรมที่ตรงไหนๆ เราให้หมดจนกระทั่งบัดนี้ ปวารณาจนกระทั่งวันเราตาย

โรงพยาบาลศูนย์เรานี้ที่สมบูรณ์ก็คือเครื่องมือตา เราบอกไว้แล้วไม่ใ้บอกพร่อง ให้หามาอย่างสมบูรณ์เลย เพราะฉะนั้นเราจะเห็นเครื่องมือไม่เห็นเครื่องมือก็ตาม เราก็ต้องบอกว่าสมบูรณ์ เพราะเราได้พูดกับหมอเอง ถ้าบอกพร่องก็หมอเป็นผู้บอกพร่อง เข้าใจไหม ก็เราไม่ได้บอกพร่อง หมอโกหกเราก็อโกหก โกหกมาจากหมอ แน่ะ อย่างนั้นละเรื่องราวโรงพยาบาลศูนย์เราถึงได้สมบูรณ์เกี่ยวกับเรื่องตา เราก็คเคยพูดแล้วว่า ห้องตานี้ไม่มีเวลาบกบาง ไปวันไหนเวลาใดเต็มๆ เราก็อไม่ค่อยเข้าใจนัก โอ๊ย ทำไมห้องอื่นๆ ไม่เห็นมีคนมากเหมือนห้องตา เป็นเพราะเหตุไร ตานี้มาที่ไรแน่นทุกที่ๆ

หมอได้ชี้แจงให้ทราบ โอ๊ย คนที่มาห้องตานี้มาทุกทิศทุกทาง คนไข้ธรรมดาที่นี่ไม่ค่อยมาอะไรมากนัก แต่ตานี้มาทุกทิศทุกทาง ทางภาคนี้มานี้หมด ก็มีทางศรีนครินทร์บ้าง แบ่งเบา เพราะฉะนั้นห้องตาคนไข้ถึงมากตลอด เราถึงได้พิจารณา โห ก่อนที่เราจะมาช่วยตานี้ คนคงตาบอดหรือพิการทางตานี้เยอะ เราคิดอย่างนั้น เพราะไปที่ไรแน่นทุกที่ๆ ที่ไปฝากกรุงเทพก็หมอบุ๊ตย์ รัตนิน แหละเป็นคนผ่าตาให้ หมอบุ๊ตย์ก็เป็นลูกศิษย์ เวลาบวชก็มาพักอยู่ที่นี้ พักวัดป่าบ้านตาด ลาราชการบวชหรือใจ ก็มาพักอยู่ที่นี้

โรงพยาบาลต่างๆ นี้ให้ตลอดนะ โรงพยาบาลทั่วๆ ไปให้ตลอด เดี่ยวเครื่องนั้นเครื่องนี้หลายอย่าง เราให้ทั่วๆ ไปหมดแหละ พวกเอกซเรย์ พวกอัลตราซาวด์เหล่านี้รู้สึกจะมาก เครื่องมือย่อยๆ ก็มีอยู่ทั่วไป กับรถหนึ่ง รถนี้ก็ทั่วไปหมด เดี่ยวนี้ดูเขาติดขัดแล้วว่า บริจาคโดยอาจารย์มหาบัว เราบอกเขาจำเป็นอะไร เราไม่หาเอาชื่อเอานาม ชื่อเรามีแล้ว ตั้งแต่วันเกิด จำเป็นอะไรจะต้องเขียนหาอะไร เราว่าให้เขาแล้วเดี๋ยวนี้ก็ยังไม่เห็นอยู่เรื่อยๆ แสดงว่าเขาไม่ฟังเสียงเรา เขาจึงเขียนไว้อย่างนั้น เพราะรถนี้มันมากต่อมากที่ช่วยโรงพยาบาลต่างๆ เมื่อเร็วๆ นี้โรงพยาบาลบ้านเขว้า ชัยภูมิ ก็มารับ นี้เป็นคันสุดท้ายยังไม่มาต่ออีก ถ้าเราว่าให้มันก็มาทันทีแหละ แต่เราไม่มี คือไม่มีแต่รถ อย่างอื่นก็มีที่เราจะช่วยเหลืออยู่ตลอด

เราช่วยมากจริงๆ เรื่องโรงพยาบาล เรียกว่าเป็นอันดับหนึ่ง โรงเรียนและที่ราชการ สามประเภทนี้หนักมากนะ โรงพยาบาล โรงเรียน ที่ราชการ หนักมาก ทางราชการก็เยอะ ราชการก็เช่นอย่างลาดยาว มากกว่าเพื่อนนะ เรือนจำลาดยาวเวลานี้เขาบอกมาชัดเจนแล้วว่า ๔๗ ล้าน ทีนี้เวลาเราเข้าไปดูนั้นจะไม่มีแต่เราดูเฉยๆ นะ พอเราเข้าไปนี้จะรุมเข้ามา

แหละ เพราะเขาเห็นผลประจักษ์มาเท่าไรแล้วเราให้ คราวก่อนก็สร้างตึกให้หลังหนึ่ง ๖ ล้าน แล้วให้มูลนิธิ ๑ ล้าน คราวนี้บอกไว้แล้วว่า ๔๗ ล้าน เวลาไปนี่เขาจะรุมมาขอนั้นขอนี้ อีก จะเพิ่มอีกนะ ๔๗ ล้านนี้เรียกว่าตายตัวแล้ว ไม่หลุดไม่ขาดแหละ จากนั้นมาก็ส่วนเพิ่มเติม เวลาเราไปเขาจะมาขอนั้นขอนี้ เราก็ต้องได้ให้ตามสมควรที่จะให้ได้มากน้อยเพียงไร

เห็นไหมสถานีรถไฟอุดร สง่างามหรือไม่สง่างาม เหมือนวารีออกหมดเลยนะ โดดตั้งลิบกว่าล้าน ไม่ใช่เล่นนะ นั่นแล้วทางที่ราชการก็เป็นอย่างนั้น สร้างที่ไหนไม่น้อย ๆ จึงเรียกว่าเงินเรา เราบอกกับพี่น้องทั้งหลายแล้วว่า บาทหนึ่งเราไม่เคยแตะ ฟังซิท่านทั้งหลายบริจาคเงินมาทั่วประเทศไทยมาให้หลวงตาบ๊วเป็นผู้รับผิดชอบแต่ผู้เดียว หลวงตาบ๊วก็รับผิดชอบต่อร้อยเปอร์เซ็นต์ตลอดมา เพราะเราช่วยโลกเราไม่ได้ช่วยด้วยความบกบาง ไม่ได้ช่วยด้วยความหิวโหยอะไร เราช่วยโลกด้วยความพอของเรา โลกนี้มีทุกข์มาก ขาดเงินบกพร่องมาก

เราไม่มีทุกข์ในหัวใจของเรา สมบูรณ์แบบเต็มที่มาได้ ๕๕ ปีนี้แล้ว เราก็บอกตรง ๆ อย่างนี้ นี่ละธรรมเป็นของพูดได้ ดีพูดได้ ชั่วพูดได้ บาปพูดได้ บุญพูดได้ กิเลสพูดได้ เรื่องธรรมะพูดได้ ทำไมเรื่องธรรมะที่จะเชิดชูสัตว์โลกทั้งหลายจะพูดไม่ได้ จะหาว่าอ้าว อวดหาอะไร กิเลสมันหาอะไรมาให้โลกมันถึงจะมาว่าธรรมนี้ไอ้อวด มันเอาอะไรมาไอ้อวด มันเต็มตัวมันอยู่แล้วกิเลส สร้างกองทุกข์ให้สัตว์โลกเต็มโลกเต็มสงสารเห็นไหมล่ะ มีแต่เรื่องกิเลสสร้าง ธรรมไม่ได้สร้าง ทุกข์แต่เวลาทำ เวลาอุทิศสัพเพทธานุสสเป็นทุกข์ แต่ทุกข์เพื่อความสุข ไม่ได้ทุกข์เพื่อมหันตทุกข์เหมือนกิเลสพาให้ทุกข์นะ

นี่ที่ว่าเราช่วยโลก จะเขียนประวัติได้เลย ประวัติของเราที่ช่วยโลกนี้ เราเอาอะไรของโลกมาเป็นมัวหมองในเราแม้เม็ดหินเม็ดทรายบอกว่าไม่มีเลย เราเปิดขนาดนั้นละ คิดดูซิว่าเงินบาทเดียวเราไม่เคยทำ คำว่าบาทหนึ่งไม่เคยทำ เป็นความคิดทุจริต แม้บาทหนึ่งก็ไม่เคยมี จะจ่ายมากน้อยนี้เรามีเหตุมีผล มีเหตุมีผล จ่ายจนหมดไม่มีเหลือ จ่ายทั้งหมด ส่วนที่จะมาเป็นมลทินสำหรับเรานี้บอกไว้ไม่มีเลย เพราะเราช่วยโลกด้วยความพอแล้วทุกอย่าง เราไม่หวังอะไรกับโลก

ตื่นอยู่ทุกวันนี้มีเวลาว่างเมื่อไร เราตื่นเพื่อโลกเราไม่ได้ตื่นเพื่อเรา เราพูดจริง ๆ ตื่นเพื่อในธาตุในชั้นนี้ก็แก้ไขตัดแปลงบำรุงกันไปเท่านั้น พอได้ทำประโยชน์ให้โลก ที่จะบำรุงรักษาเพื่อเรานี้เราปล่อยทิ้งไปนานแล้วแหละ เราขี้เกียจแบกหามมัน พาอยู่ปากิน พาขับพาถ่าย พาหลับพานอน พาเคลื่อนไหวไปมา ยืน เดิน นั่ง นอน มีแต่เพื่อธาตุเพื่อชั้น

ไม่ได้มีเพื่อจิตใจเลย ใจไม่มี เราพูดจริง ๆ นี้คุณค่าแห่งการปฏิบัติธรรม ท่านทั้งหลายจำเอานะ

เราปฏิบัติมาแทบเป็นแทบตาย เป็นเวลา ๙ ปีเหมือนตกรกทั้งเป็น ที่พีดกับกิเลส ไม่มีเวลาหยุดเวลาถอย เหมือนนักมวยเข่าวงในกันเลยเชียว ชัดกัน ๙ ปี ทางไหนตกเวทีก็ไม่รู้ เราก็จ้าขึ้นมาแล้ว นั้น กิเลสขาดสะบั้นลงไปจากหัวใจ ตั้งแต่วันนั้นเราไม่เคยมีทุกข์ในหัวใจ ทั้ง ๆ ที่โลกทั้งหลายทุกข์เต็มโลกเต็มสงสาร สอนโลกที่เต็มไปด้วยทุกข์เต็มโลกเต็มสงสารด้วยความไม่มีทุกข์ในหัวใจเรา สอนโลกที่บกร่องขาดเขิน เราไม่มีอะไรขาดเขินในหัวใจของเรา เราตื่นเราตื้นนี้เพื่อโลกทั้งนั้น ขอให้ท่านทั้งหลายได้ทราบนะ เราไม่ได้ทำเพื่ออะไร ๆ

ทั้งหมดที่แสดงให้โลกทั้งหลายเห็นทั้งชาติทั้งศาสนา เราก็ได้ช่วยเติมกำลังความสามารถ ที่อะไรมันจะขาด จะหลุด จะลอย จะลุ่มจะจม เราก็ช่วยจุดช่วยลาก ช่วยตักช่วยเตือนเข้ามาเรื่อย ๆ อย่างนี้ละ เราไม่ได้เพื่อทำให้ลุ่มจม เราทำเพื่อพุงขึ้นมาทั้งนั้น ๆ จะดูดำว่ากล่าว เต็ดขาดขนาดไหน เหมือนกับเรายกภาระที่หนักก็ต้องยกแรง ไม่ใช่กำลังแรงของหนักยกไม่ขึ้น เรื่องราวมีหนักมีเบาก็ต้องว่ากันไปตามเรื่องหนักเบาเล็กน้อยของโลกสงสารที่อยู่ร่วมกัน เราช่วยอย่างนั้นต่างหาก

เราไม่มีอะไรกับโลก ถึงจะดูดำว่ากล่าวเต็ดขาดขนาดไหนเพื่อความดีทั้งหมด คำว่าความชั่วที่แทรกนั้นเม็ดหินเม็ดทรายเราบอกว่าเราไม่มีในหัวใจเรา เราพุงชาติศาสนา พระมหากษัตริย์ของเรา เราพุงเติมกำลังความสามารถในเวลามีชีวิตอยู่ ไม่ได้อยู่ละทุกวัน วันหนึ่ง ๆ ไม่ได้อยู่ ดินนุ่นดินนี้เพื่อโลกเพื่อสงสาร เราไม่ได้เพื่อเรา เพื่อเราอะไร นี่ละธรรมเมื่อบำเพ็ญเต็มหัวใจแล้วพออย่างนี้ เราไม่ได้เคยได้ทำธุระหน้าที่ฆ่ากิเลสตัวได้อีก ซึ่งเป็นภาระอันหนักมาดั้งเดิม กิเลสขาดสะบั้นลงไปแล้ว เมื่อขาดสะบั้นลงไปก็ติดฝั่งเลย จิตติดฝั่ง

ตั้งแต่นั้นมาเราไม่เคยมีทุกข์ในหัวใจ ภาระให้ใจได้ทำงานเพื่อนั้นเพื่อนี้กับกิเลสนี้ไม่มี ตั้งแต่นั้นว่าง สุกญุต โลก ว่างเปล่าไปหมดในหัวใจนี้ไม่มี หมดโดยสิ้นเชิง นี่ละธรรมพระพุทธเจ้า พอมันจ้าขึ้นหัวใจนี้ไม่ต้องไปทูลถามพระพุทธเจ้าพระองค์ใดเหมือนกันหมดเลย ไม่จำเป็นต้องไปทูลถามพระพุทธเจ้า พูดแล้วสาธุ ไม่ได้เยอหยิ่งจองหองนะ เราพูดความจริงเข้ากันได้หมด ไม่มีสูงมีต่ำ ความจริงเข้ากันได้หมดเลย อันนี้ความจริงคือธรรมเข้ากันได้หมดเลย

เรากราบพระพุทธเจ้าอย่างสนิท พุทธศาสนาสอนโลกให้หลุดพ้นจากทุกข์โดยลำดับๆ จนกระทั่งหลุดพ้นจากทุกข์โดยสิ้นเชิง คือพุทธศาสนาของเรา ให้ท่านทั้งหลายจับเอาไว้ เป็นศาสนาของผู้สิ้นกิเลสโดยแท้ สอนอะไรสอนด้วยความแจ่มชัดสว่างกระจ่างไปหมด ไม่มีมืดๆ มัวๆ กำดำกำขาว ลูบๆ คลำๆ มาสอนกัน ไม่มี คำสอนของพระพุทธเจ้ากระจ่างแจ่มไปหมด เรียกว่าสวากขาตธรรม ตรัสไว้ชอบแล้วทุกอย่าง ตั้งแต่ธรรมพื้นๆ ขึ้นไปถึงธรรมสูงสุดวิมุตติพระนิพพาน สอนด้วยความรู้แจ้งแทงทะลุของพระพุทธเจ้าทั้งนั้น จึงเป็นธรรมที่ตายใจได้ ผากชีวิตจิตใจ ฟังเป็นฟังตายได้เลย

นอกจากนั้นเราไม่รับรองว่าศาสนาๆ มีเต็มบ้านเต็มเมือง เป็นศาสนาของกิเลสก็ได้ เรื่องพุทธศาสนาหรือศาสนธรรม คือคำสั่งสอนของพระพุทธเจ้าเท่านั้นเลยเขี้ยวแน่นอน เต้นในโลกธาตุนี้ มีพุทธศาสนาที่เด่นสุดในโลกธาตุนี้ ไม่มีอะไรบกพร่องทั้งหมดเลย สมบูรณ์แบบทุกอย่าง เพราะผู้เป็นศาสดาเป็นผู้สิ้นกิเลสแล้ว มาสอนธรรมทั้งหลาย จึงเป็นธรรมที่ชำระกิเลสได้ด้วยกัน จนกระทั่งสิ้นกิเลสโดยสิ้นเชิง เหมือนกันกับพระพุทธเจ้าผู้ตรัสรู้ธรรม ช่างกิเลสสิ้นซากไปหมด ไม่ผิดกันเลย

ที่ว่าศาสนาๆ ศาสนามีหลายประเภทนั้นะ ศาสนาของผู้สิ้นกิเลสกับศาสนาของคัลงกิเลสต่างกันยังไงบ้าง เอาไปพิจารณา ดีไม่ดีศาสนานั้นๆ คือคัลงกิเลสนั้นๆ ก็ได้ นี่ เราพูดตามอรรถตามธรรม ไม่ได้ออกทางนูนเข้าทางนี้ เพราะผู้สอนเป็นคัลงกิเลส ออกไปถ้ากิเลสไม่นำหน้าอะไรนำหน้า ก็สอนด้วยอำนาจของกิเลส ผู้เป็นธรรมจิตใจบริสุทธิ์ล้วนๆ แล้ว สอนด้วยอำนาจแห่งธรรม สอนเป็นธรรม สอนด้วยอำนาจแห่งธรรมไม่มีผิดมีพลาด ผู้มีกิเลสในหัวใจเป็นศาสดาจะเป็นห้าศาสดาก็ตามในศาสนาหนึ่งๆ ก็คัลงกิเลสด้วยกัน สอนผิดพลาดไปด้วยกันทั้งนั้นแหละ จะว่าศาสนาเป็นคำสอนที่ถูกต้องดีงามไปด้วยกันมีอย่างที่ไหน ไม่รับรอง ไม่ยืนยัน

ถ้าเป็นศาสนธรรมของพระพุทธเจ้าแล้วผู้สอนนั้นคือผู้สิ้นกิเลสแล้ว ถูกต้องทุกอย่างแล้วจะผิดที่ตรงไหนสอนโลก อันนี้ผู้ผิดผิดอยู่ในหัวใจ กิเลสมีความผิดเต็มอยู่ในหัวใจ สอนโลกจะให้ถูกต้องไปได้ที่ไหน ทุกสิ่งทุกอย่างไม่มี วางั้นเลย นอกจากนั้นก็ลากสัตว์ทั้งหลายที่เขาเคารพนับถือว่าเป็นสาวกของเขาๆ ให้งมไปด้วยกันก็ได้ เพราะคำว่าศาสนาๆ คือคัลงกิเลสนั่นเอง มาเสกเป็นศาสนา เอาคัลงกิเลสมาเสกเป็นศาสนา หัวหน้าสอนว่ายังไงบริษัทบริวารก็เชื่อ หัวหน้าก็คัลงกิเลส บริษัทบริวารของกิเลสเรื่อยๆ ไปเลย

ศาสนาเต็มโลกเต็มสงสารทำผู้ใดให้มีความสงบร่มเย็น มีมากเท่าไรศาสนาก็ยิ่งก่อกรรมวุ่นวายให้มากขึ้นๆ โลกสงสารนี้มีแต่ข้าศึกสงครามเต็มบ้านเต็มเมือง ศาสนาแท้

สอนคนให้ทำสงครามกันที่ไหน ไม่มี มีแต่ชำระสงครามคือความยุ่งเหยิงวุ่นวาย ความแตก
ความทำลายกันออกโดยลำดับเท่านั้น นี่จึงเรียกว่าศาสนธรรม ศาสนิกเลสนี้ไปที่ไหนเป็น
ไฟไปทั้งนั้นแหละ

ศาสนิกเลสกับศาสนธรรมต่างกันนะ ศาสนธรรมนี้เป็นธรรมล้วนๆ ผู้เป็นเจ้าของ
ศาสนาเป็นธรรมล้วนๆ มาสอนธรรมเป็นธรรมล้วนๆ ผู้เป็นคลังของกิเลสสอนธรรม
ทั้งหลาย เอาธรรมมาว่าๆ จริงๆ แต่เป็นกิเลสล้วนๆ ไปก็ได้ เราอยากว่ากิเลสล้วนๆ ไป
เลยละ เราไม่อยากจะพูดว่าธรรมแทรกนะ เอาธรรมเข้ามาอวดเฉยๆ โลกมันถึงได้ร้อน ถ้า
ต่างคนต่างคิดต่างเลือก หาเหตุหาผลจริงๆ แล้ว พุทธศาสนานี้ทำทลายได้เลยว่าจะไม่
ผิดพลาด เอาเถอะจับลงไปพุทธศาสนา ใครได้มากได้น้อยที่จะไปปฏิบัติจะเป็นความสงบ
สุขร่มเย็นแก่ตนและส่วนรวม มากตามส่วนของตนที่ปฏิบัติได้ทั้งนั้นแหละ ให้พากันปฏิบัติ

อย่าทำสู้มั่วสู้มั่ว จิตใจเป็นของเล่นเมื่อไร เป็นของที่สมบุกสมบันมาก ได้รับความ
ความสุขความทุกข์ ส่วนมากมีแต่ความทุกข์ ถ้าเจ้าของเป็นผู้นำ นำกองทุกข์มามันก็เผา
เจ้าของนั้นแหละ เผาคนอื่นด้วย ถ้าเป็นคนดี เป็นอรรถเป็นธรรม นำเจ้าของได้แล้วนำ
ผู้อื่นไปได้ตั้งพระพุทธเจ้าของเรา ให้พากันตั้งอกตั้งใจปฏิบัตินะ มีเท่านั้นละ วันนี้พูด
เท่านั้นไม่พูดมากนักะ มันมากพอแล้ว เหนื่อยแล้ว เอาละพอให้พร

รับฟังรับชมพระธรรมเทศนาของหลวงตา ได้ที่

www.Luangta.com หรือ www.Luangta.or.th

และรับฟังจากสถานีวิทยุสวนแสงธรรม กรุงเทพฯ และสถานีวิทยุอุดร

FM 103.25 MHz